

Rep.Nr.

2012/2087

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 3 SEPTEMBER 2012.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

L wonende te

Appellant, vertegenwoordigd door Mr.

Tegen:

AG INSURANCE NV, met maatschappelijke
zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL, E.
Jacqmainlaan 53.

Geëntimeerde, vertegenwoordigd door Mr.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer
bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het
vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrecht-
bank van Brussel op 29 oktober 2009 en 28 april 2011;

- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 8 juli 2011;
- de conclusies van de partijen en de syntheseconclusie van de geïntimeerde partij;

Gelet op de neergelegde stukken van de partijen.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 25 juni 2012 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer L was op 5 december 2005 het slachtoffer van een verkeersongeval op de weg naar het werk, waarbij hij werd aangereden door een ander voertuig. Ten gevolge hiervan liep hij verwondingen op (sleutelbeenbreuk, rib- en voetfractuur en een trauma aan de linkerknie). De eerste zorgen werden toegediend op de spoeddienst van het St. Lucasziekenhuis.

Op 1 augustus 2006 hervatte hij het werk in het schoonmaakbedrijf, waarvan de NV AG Insurance Belgium, voorheen Fortis Insurance Belgium, hierna genoemd de NV, verzekeraar arbeidsongevallen was.

Partijen raakten het niet eens over de gevolgen van het arbeidsongeval, meer bepaald met betrekking tot de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid en de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met proces-verbaal van vrijwillige verschijning, opgemaakt ter zitting van de Arbeidsrechtbank te Brussel op 5 maart 2009, vorderde de heer Leonardi de veroordeling van de NV om hem te vergoeden voor de gevolgen van het arbeidswegongeval van 5 december 2005, en de aanstelling van een medisch gerechtsdeskundige met de opdracht de gevolgen van dit arbeidsongeval te bepalen.

b.-

Met dagvaarding van 12 juni 2009 vorderde de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten, hierna genoemd de LCM, voor de Arbeidsrechtbank te Brussel betaling door de

NV van 1 EUR provisioneel terugbetaling van medische uitgaven, te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf de datum van uitbetaling en de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding. In ondergeschikte orde vorderde de LCM eveneens de aanstelling van een deskundige.

c.-

Met vonnis van 29 oktober 2009 voegde de arbeidsrechtbank beide zaken samen en verklaarde zij de vorderingen ontvankelijk. Alvorens verder recht te doen stelde zij dr. Erik Van Holsbeeck aan als deskundige met als opdracht de toestand van de heer L te beschrijven als gevolg van het arbeidsongeval van 5 december 2005, de verschillende periodes en graden van tijdelijke arbeidsongeschiktheid te bepalen, de eventuele datum van consolidatie en graad van blijvende arbeidsongeschiktheid te bepalen.

d.-

In zijn deskundig verslag, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 24 augustus 2010 antwoordde de deskundige als volgt op de door de rechtbank gestelde vragen:

"Op 05/12/2005 was de man het slachtoffer van een wegongeval-verkeersongeval op weg naar het werk. Hij liep op: een lichte commotio zonder bewustzijnsverlies, fractuur linker clavicula, ribfractuur links, trauma linker knie mediaal en trauma ter hoogte van de voet rechts (fractuur van metatarsaal II tot V). Deze werden conservatief behandeld. Nadien optreden van een sudeckatrofie (sympatische stoornis).

[...]

Er is een volledige arbeidsongeschiktheid geweest:

100 % van 05/12/2005 tot 15/02/2006

100 % van 22/02 tot 31/07/2006.

[...]

De letsels zijn goed geheeld met een residueel subjectief klachtenpatroon die geen weerslag hebben op het arbeidspotentieel.

Er kan geconsolideerd worden bij werkherhvatting op 01/08/2006 met terugkeer naar de voorafbestaande toestand zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, hierbij rekening houdend met de algemene beroepsbekwaamheden van het slachtoffer en met al de voor [hem] toegankelijke beroepen gelet op de ouderdom en de mogelijkheden."

e.-

Met vonnis van 28 april 2011 bekrachtigde de arbeidsrechtbank het deskundig verslag. Zij zegde voor recht dat het arbeidsongeval van 5 december 2005 waarvan de heer L het slachtoffer was, volgende gevolgen had:

Tijdelijke arbeidsongeschiktheid :

100 % van 5 december 2005 tot 15 februari 2006

100 % van 22 februari 2006 tot 31 juli 2006

Consolidatiedatum : 1 augustus 2006

Blijvende werkonbekwaamheid :

0 % met terugkeer naar de voorafbestaande toestand.

De NV werd veroordeeld tot betaling van de wettelijke vergoedingen rekening houdend met een basisloon van 11.642,06 EUR voor de tijdelijke werkonbekwaamheid en 22.511,72 EUR voor de blijvende arbeidsongeschiktheid. De NV werd tevens veroordeeld tot de kosten van het geding en van het deskundig onderzoek.

De vordering van de LCM werd gegrond verklaard en de NV werd veroordeeld tot betaling aan LCM van 3.318,40 EUR, te vermeerderen met wettelijke intrest vanaf de datum van betaling en de gerechtelijke intrest, en met de kosten van het geding.

f.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

g.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 8 juli 2011, stelde de heer L beroep in tegen de vonnissen van de arbeidsrechtbank van 29 oktober 2009 en 28 april 2011. Hij vorderde in hoofdorde dat het arbeidshof hem een blijvende arbeidsongeschiktheid zou toekennen van 3 % en in ondergeschikte orde dat een medisch gerechtsdeskundige zou worden ingesteld met als opdracht de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid te bepalen, met verwijzing van de NV in de kosten van beide aanleggen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

a.-

De heer L is het met de bevindingen van de deskundige niet eens en brengt meerdere andere opinies van geneesheren voor.

Een louter meningsverschil tussen geneesheren volstaat niet om de expertise te laten overdoen door een nieuwe deskundige of een college van deskundigen, wanneer blijkt dat het deskundig onderzoek volledig was en tegensprekelijk werd gehouden.

(vgl. Arbrb. Luik 21 februari 2002, De Verz. 2002, 658, noot M. Stokard)

Opdat rekening zou kunnen worden houden met het advies van een deskundige, gegeven in het kader van een hem door een rechtbank gegeven opdracht, dient het deskundig verslag aan een aantal voorwaarden voldoen, waarbij uitgegaan wordt van in essentie volgende vragen:

- werden bij de totstandkoming van het deskundig verslag de zgn. rechten van de verdediging gerespecteerd, minstens kan worden vastgesteld dat bij het tot stand komen van het deskundig verslag voldoende rekening werd gehouden met de pertinente opmerkingen van partijen?

- is de conclusie van de deskundige duidelijk en wetenschappelijk voldoende onderbouwd?

Indien aan deze minimale vereisten wordt voldaan, kan de rechter bevindingen van de deskundige onderschrijven en als basis gebruiken voor zijn beslissing.

Het arbeidshof is van oordeel dat de deskundige grondig is te werk gegaan, rekening heeft gehouden met alle medische documenten die hem werden ter kennis gebracht en waar nodig aanvullende onderzoeken liet uitvoeren.

Tevens moet worden vastgesteld dat de deskundige aan de partijen de gelegenheid heeft gegeven om opmerkingen te formuleren op haar voorverslag en dat hij deze opmerkingen heeft beantwoord.

Vastgesteld moet worden dat het deskundig onderzoek volledig en tegensprekelijk gehouden, zodat er geen reden is een andere deskundige of een college van deskundigen aan te stellen.

In de beroepsprocedure steunde de heer L zich in eerste instantie op dezelfde attesten als deze die werden voorgebracht voor de eerste rechter, en wordt slechts als enig nieuw stuk voorgebracht, de bevindingen van prof. dr. Casteleyn, die dateren van 19 februari 2012. Uiteraard twijfelt het arbeidshof niet aan de professionele bekwaamheden van voornoemde arts, doch nauwkeurige lezing van zijn bevindingen maakt duidelijk dat hij wat de blijvende arbeidsongeschiktheid betreft, hoogstens de mening is toegedaan dat 'omwille van de sleutelbeen en ribbreuken er toch minieme functionele restletsels die een bestendige ongeschiktheid van 2 à 3 % wettigen'.

b.-

De vaststelling van de deskundige dat de letsels goed geheeld zijn er enkel subjectieve klachten blijven die geen weerslag op het arbeidspotentieel van de heer L , waaruit hij afleidt dat er geen blijvende arbeidsongeschiktheid moet worden weerhouden, wordt ondersteund door de bevindingen van dr. Tjeerd Jager die de heer L op verzoek van de deskundige onderzocht.

Uit het reeds bespreken advies van prof. dr. P.P. Casteleyn zou hoogstens worden afgeleid dat de heer L een fysische arbeidsongeschiktheid zou hebben van 2 tot 3 %.

De fysische arbeidsongeschiktheid is echter slechts één van de elementen waarmee rekening gehouden moet worden bij de bepaling van de arbeidsongeschiktheid ten gevolge van het arbeidsongeval.

De blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval bestaat inderdaad in het verlies of de vermindering van het economisch potentieel van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt.

De omvang van die schade wordt bijgevolg beoordeeld niet alleen in functie van de fysieke ongeschiktheid, maar ook van de leeftijd, de beroepskwalificatie, het aanpassingsvermogen, van de mogelijkheid van herscholing en van het concurrentievermogen op de algemene arbeidsmarkt.

(vgl. Cass. 10 maart 1980, RGAR 1983, 10600; Cass. 22 september 1986, J.T.T. 1987, 109; Cass. 3 april 1989, R.W. 1988-89, 1368, conclusie H. Lenaerts)

Iedere aantasting van de fysieke integriteit van een werknemer die een weerslag heeft op zijn concurrentievermogen, moet worden vergoed, zelfs indien er geen loonverlies is.

(Arbh. Bergen, 8 november 1995, De Verz., 1996, 257, noot L. Van Gossum)

Rekening houdend met gelet op volgende feitelijke elementen: een fysieke arbeidsongeschiktheid van 2 tot 3 %, een leeftijd van 41 jaar op het ogenblik van het arbeidsongeval, een behoorlijk opleidingsniveau (beroepsonderwijs tot 17 of 18 jaar doch zonder diploma, en een behoorlijke omscholingsmogelijkheid gelet op de beroepservaring, is het arbeidshof van oordeel dat er geen blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van het arbeidsongeval moet worden weerhouden.

c.-

Het hoger beroep dient als ongegrond te worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verwijst de NV in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen begroot op 160,36 EUR rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

Mr. : Raadsheer,

Raadsheer in Sociale Zaken als
werkgever,

: Raadsheer in Sociale Zaken
als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

: Griffier,

De heer
De Raadsheer

(Handwritten signature)

De heer , Raadsheer in sociale
zaken als werknemer-arbeider, die bij de debatten
aanwezig was en aan de beraadslaging heeft
deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het
arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. Wb. wordt het arrest
ondertekend door Mr , Raadsheer en Mr
, Raadsheer in sociale zaken als werkgever.

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de
5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 3 september
2012 door de heer : , Raadsheer, en bijgestaan
door , Griffier,

De Raadsheer

(Handwritten signature)